

3. søndag i fasten

Vi holder stadigvæk gudstjenester som følger gudstjenesteplanen i vores kirker. Gudstjenesterne vil være i forkortet form og deltagerantallet begrænset. Sammen reflekterer vi over søndagens tekst, lytter til musik, beder fadervor og velsignelsen lyses. Formen kan variere fra gang til gang.

Her modtager du refleksionen, som vi tager udgangspunkt i denne søndag. Teksten til 3. søndag i fasten som den står i 2020-oversættelsen fra Lukasevangeliet kapitel 11 vers 14-28:

Engang drev Jesus en dæmon ud, der havde gjort en mand stum. Så snart dæmonen havde forladt manden, kunne han tale igen, og det undrede folk sig højlydt over. Men nogle af dem sagde: »Når han kan drive dæmoner ud, er det bare, fordi han får hjælp af Beelzebul, dæmonernes fyrste.« Andre ville udfordre ham og forlangte, at han gav dem et bevis på, at han var sendt af Gud. Men Jesus gennemskuede dem og sagde: »Hvis der er borgerkrig i et land, bliver det ødelagt, og den ene familie overfalder den anden. Hvis Satan bekæmpede sig selv, hvordan skulle han så kunne beholde sin magt? I siger jo, at jeg får hjælp af Beelzebul til at drive dæmoner ud. Men hvis det er rigtigt, hvem hjælper så jeres egne folk, når de gør det? Lad dem afgøre, om I har ret. Men hvis det nu er Gud, der hjælper mig med at uddrive dæmoner, så er det jo et tegn på, at det er Gud, der har magten.

Man kan sammenligne Satan med en stærk mand, der forsvarer sit hjem med våben og derfor kan have sine ting i fred. Men hvis der kommer en, der er endnu stærkere og besejrer den stærke mand, vil han tage de våben fra ham, som han stolede fuldt og fast på. Han tager alle mandens ting med sig og deler ud af dem. Den, der ikke er med mig, er imod mig. Og den, der ikke hjælper mig med at samle, han spreder.

Når en dæmon er faret ud af et menneske, flakker den rundt i ørkenen for at finde et sted at slå sig ned, men det lykkes ikke. Derfor bestemmer den sig for at tage tilbage til det hus, den blev drevet ud fra. Når den gør det, opdager den, at huset er rent og pænt, og så henter den syv andre dæmoner, der er værre end den selv, og flytter ind sammen med dem. På den måde bliver det værre for den besatte, end det var før.«

Mens han talte, var der en kvinde mellem tilhørerne, der råbte til ham: »Hvor er din mor heldig. Hun har både født dig og ammet dig.« Men han svarede: »Ja, men den, der hører, hvad Gud siger, og holder fast ved det, er endnu heldigere.«

3. søndag i fasten

Det helt perfekte findes ikke. Det helt rigtige findes ikke. Det helt rene findes ikke.

Hvis vi læser epistlen og den gammeltestamentlige tekst til denne søndag beretter de begge i grove træk om, at vi skal leve vores liv fejlfrit og stræbe efter det perfekte, rene og rigtige. Men i evangelieteksten siger Jesus noget andet. Eller måske mere præcist: Jesus siger noget mere. Når livet bliver alt for rent, rigtigt og perfekt, så går det som regel ad helvedes til. For det findes ikke. Liv og Ånd lader sig ikke inddæmme af vores behov for kontrol. Når vi prøver at fastholde livet, stivner det og det ender ofte i fundamentalisme. Det handler derimod om magt.

Jesus uddriver en dæmon af en stum mand, som dermed bliver gjort fri og pludselig kan tale. Jeg vil ikke gå nærmere ind på dæmonuddrivelser, det bliver nemt svævende og mærkeligt at forholde sig til. Læg i stedet mærke til, hvad der sker. Jesus møder et menneske, som er syg i legeme eller sind – og han sætter ham fri. Det er, hvad evangeliet gør, når det virker. Når vi bliver fritaget for den magt, vi alligevel ikke har. Så er det frisættende.

Men der er alligevel murren i krogene og nogen mener, at det er ved den ondes magt og ikke Guds, at Jesus uddriver dæmoner. Men hvis det er med det ondes magt, så vil det onde jo være i strid med sig selv og gå til grunde – ligesom et land i borgerkrig. Hvis det derimod er ved Guds magt, så må Gud altså være stærkere end den ondskab vi møder i verden.

Der står en kvinde blandt tilhørerne og hun føler sig betaget af den sandhed og troværdighed, som Jesus taler med. Derfor udbryder hun: »Halleluja! Hvor er det fantastisk, det du står og fortæller. Hvor er det sandt! Hvor er du ren, rigtig og nærmest perfekt!« »Ja«, siger Jesus, »det har du ret i. Men det er ikke dét, som er det vigtige i det jeg siger og gør. Det jeg siger og gør, gør jeg ikke for at I skal rose mig til skyerne. Men for at I skal se, hvem der i virkeligheden har magten over livet og døden. Hvem der har magten, der hvor I ikke har den. Lad være med at stræbe efter det perfekte og det rene. Det er ikke dér livet udfolder sig. Hør i stedet Guds ord til jer om, at I er elsket, fordi han har skabt jer. Hold fast ved dét ord, når det onde fylder i jeres liv. Når I tror, at det onde har magten i jeres liv. Husk på, hvem der er den stærkeste og lad jer ikke forblænde af livets gru og modgang. Lige meget hvor mange trængsler I må gå igennem, så ender godt. For Gud sidder ved roret og han styrer båden mod lyset, for det er hans løfte til alle mennesker. Tag de ord til jer og jeg vil vise jer med mit liv i de dage der kommer, at det er sandt, det jeg siger.«

Glædelig søndag!

Med venlig hilsen

Benjamin Würtz Rasmussen